

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Видається з 1933 р. № 18 (1432). 22 ТРАВНЯ 1981 РОКУ. Виходить щотижня. Ціна 2 коп.

НАУКА — ПЕРЕДОВИЙ ФРОНТ

Науково-дослідницька робота на виробництві і в вузі ще на XXV з'їзді КПРС була названа однією із найважливіших серед проблем економічного, соціального і культурного розвитку країни. В чому ж конкретніше заключається її важливість в рамках нашого вузу?

Велике значення науково-дослідницької роботи, як це неважко зрозуміти, заключається в тому, перш за все, що від неї залежить прискорення науково-технічного прогресу, тобто вона являється основою чи навіть закономірністю нашого руху вперед, бо допомагає в сучасних умовах успішно розв'язувати складні проблеми підвищення ефективності виробництва, вдосконалення суспільних відносин і поліпшення політико-виховної роботи, і можливе це тільки на основі досягнень «великої науки». Відомо, що колективізм — це таке суспільство, яке зводиться на міцному науковому фундаменті. І чим далі, тим в більшій мірі від кожного спеціаліста потребується творчий дослідницький підхід до своєї роботи, ота витончена експериментальна майстерність, вміння бачити фізичний бік явищ, бачити їх перспективність при запровадженні у виробництво, щоб це давало значний економічний ефект.

Коллективи кафедр, наукові заклади, галузеві і проблемні науково-дослідницькі лабораторії проводили велику роботу по вирішенню найважливіших науково-виробничих проблем. Це значить: зросла віддача на 1 крб. витрат, виріс економічний ефект у порівнянні з минулою п'ятиріччю на один мільйон карбованців. Обсяг госпдоговірних робіт досягнув 6 мільйонів карбованців. Це, треба сказати, значний успіх. Та не все тут вирішується рівномірно. Було, до прикладу, в IX п'ятиріччі три наукових закла-

ди, так вони залишилися без змін і на сьогодні. А є велика необхідність, щоб вони зростали. Зате галузевих науково-дослідницьких лабораторій стало на одну більше — 3. Учбово-науково-виробничих об'єднань раніше не було взагалі, тепер їх існує аж дві. Щоб підвищувалось якісно і кількісно виконання держбюджетних та госпдоговірних тем, потрібно, щоб неухильно розширювалась база проблемних науково-дослідницьких лабораторій, а коли цього немає, то в їх роботі помітна нерівномірність: в IX п'ятиріччі університет виконав 641 тему, а в X — 565. Зазначу, що однією із причин цього відставання являється також підвищення якості виконання робіт. Зате виконання найважливіших тем значно підвищилось і щодо якості і щодо кількості: було 47, тепер 78; різко підвищилась і кількість тем, що запроваджені в народне господарство: 187 і 239. Особливо великі успіхи науковців-дослідників нашого університету помітні в об'ємі виконаних науково-дослідницьких робіт з госпбюджету (в тисячах карбованців): 2594,1 і 3810,7; а також в об'ємі виконаних науково-дослідницьких робіт з госпдоговорів: 13539 і 25646. І, нарешті, дуже показовим являється економічний ефект, одержаний в результаті запровадження в народне господарство наукових досліджень (в тис. крб.): 35583 і 38361,6.

Ці дані говорять про те, що в ОДУ розвиток науки і її прикладного значення йде вперед великими кроками.

Всьому тому, про що тут говорилось, сприяє громадянська активність кожного вченого, його бажання внести в сьогоднішню науку і виробництво щось своє, неповторне, корисне. Тому зрозуміло

як багато важить, те, що така самовіддача кожного вченого в роботі неухильно зростає: в X п'ятиріччі більше ніж подвоїлась кількість авторських свідоцтв, одержаних співробітниками університету, з'явилися роботи, за які вчені ОДУ удостоєні премій — Державної СРСР та АН УРСР, роботи, за які одержані нагороди на виставках (ВДНГ СРСР, ВДНГ УРСР та союзних республік) — було 11, тепер 27 і т. д. Дещо відстають публікації монографій, виданих університетом (72 і 59), кількість монографій та статей в друкованих аркушах, опублікованих співробітниками вузу (2599,1 і 1781,1), але кількість підручників та навчальних посібників з грифом Міністерства залишається однаковою, кількість доповідей, зачитаних співробітниками університету на науково-технічних конференціях і симпозиумах, значно зросла (1037 і 1439). І, що дуже відрадно, з'явилось два академічно-університетських комплекси, котрих не було раніше.

Такі на сьогодні в загальному наші успіхи в науково-дослідницькій роботі та в розширенні науково-дослідницької бази, які, в результаті покращення багатьох ланок організаційно-практичної діяльності, в новій п'ятирічці повинні бути ще значнішими. Адже серед величезних завдань, висунутих XXVI з'їздом на 1981—1985 роки, важливе місце належить саме радянській науці, бо в XI п'ятиріччі розвиток науки і техніки повинен ще в більшій мірі підлягати рішенню економічних і соціальних завдань радянського суспільства, прискореного переходу економіки на шляхи інтенсивного розвитку.

І. ЗЕЛІНСЬКИЙ,
доцент, проректор
з наукової роботи.

Запам'ятайте дату

«МЕЧНИКОВСЬКІ ЧИТАННЯ»

13 травня — особливий день для всіх викладачів, студентів та співробітників Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова: в цей день 116 років тому почав свою велику прекрасну діяльність наш вуз, один з найстаріших вузів країни, який неухильно сіє серед людей «розумне, добре, вічне»... І ми повинні пам'ятати цей день завжди. Університет виховав нас, дав творчі крила в житті, дав можливість працювати для рідної країни на ниві освіти і науки.

Немає такої галузі народного господарства, де б не працювали випускники ОДУ, який за свою 116-річну істо-

рію підготував десятки тисяч висококваліфікованих спеціалістів, з них 57 тисяч — за роки Радянської влади. Це математики й історики, фізики й філологи, хіміки й географи, біологи, юристи, геологи...

Саме про це і багато іншого говорив 13 травня на засіданні Вченої Ради у своєму вступному слові проректор професор Д. І. Поліщук, присвяченому 116-й річниці з дня заснування університету. Таке засідання відбувається щороку в цей день, перетворюючись в своєрідний цікавий звіт вчених вузу про наукові досягнення за рік і но-

суть назву «Мечниковських читань». В цьому році з науковими доповідями виступили професор кафедри фізичної електроніки, доктор фізико-математичних наук І. М. Вікулін («Напівпровідникові датчики»), доцент кафедри теоретичної фізики, кандидат фізико-математичних наук Ю. П. Красний («Сучасний стан теорії рідких металів»), завідувач кафедри німецької філології, доцент, кандидат філологічних наук В. Г. Таранець («Енергетична теорія мовлення»).

Вчена Рада з великою увагою заслухала наукові доповіді, доповідачі були нагороджені ювілейними медалями.

Наш кор.

В ПАРТКОМІ ОДУ

На черговому засіданні парткому було обговорено питання про стан підготовки кадрів через аспірантуру на механіко-математичному факультеті.

Відзначено, що за останні 5 років на мехматі була проведена відповідна робота, спрямована на поліпшення підготовки наукових кадрів. Тематика аспірантських робіт, як правило, актуальна, вчасно затверджується. Основна маса аспірантів бере активну участь у громадському житті факультету.

Разом з тим, партком відзначає, що в підготовці наукових кадрів через аспірантуру на механіко-математичному факультеті є й серйозні недоліки. Більшість аспірантів не представляє дисертацій і не захищає їх у визначений строк. Кількість аспірантів з числа тих, що закінчили аспірантуру у 1975—1980 роках, і які захистили дисертацію вчасно, складає всього 20 процентів. 40 процентів аспірантів у 1975—1980 роках закінчили аспірантуру без представлення дисертацій. Не завжди вдало на факультеті проводяться підбір кадрів до аспірантури, часті випадки виключення з аспірантури (всього за 1975—1980 роки з аспірантури з різних причин виключено 7 чоловік). На деяких кафедрах до атестації аспірантів готуються формально. Перераховані факти мають місце в основному через те, що партбюро, рада факультету і деканат недостатньо вимогливо підходять до питань підготовки науково-педагогічних кадрів через аспірантуру, недостатньо вимогливо ставляться до аспірантів та наукових керівників щодо результатів роботи.

Партком прийняв розгорнуте рішення з цього питання, накреслив ряд заходів, спрямованих на поліпшення підготовки кадрів через аспірантуру на мехматі.

Партком заслухав і обговорив інформацію заступника

секретаря комітету ЛКСМУ ОДУ Г. П. Антипенка про плани формування і завдання студентських будівельних загонів на 1981 рік.

В ОДУ сформовано 26 студентських будівельних загонів, підібраний і навчений командний склад СВЗ. Бійці загонів прослухали курс по техніці безпеки і пройшли медогляд. Протягом березня — квітня 1981 року проведено навчання командного складу СВЗ, а також активу загонів. Прийняті підвищені соціалістичні зобов'язання СВЗ ОДУ на 1981 рік. Студентський загін ОДУ виступив з ініціативою провести в області огляд громадсько-політичної роботи СВЗ по виконанню рішень XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України.

Разом з тим партійний комітет відзначає, що в роботі комітету ЛКСМУ по формуванню СВЗ має місце ряд недоліків. Ще не завершено комплектування 8 студентських будівельних загонів і не розпочато комплектування одного загону. Зокрема, є недоліки в комплектації загонів на юридичному та механіко-математичному факультетах. Не всі обласні загони заключили господарчі договори, не в усіх загонах оформлена належним чином відповідна документація. Комсомольське бюро філологічного та юридичного факультетів безвідповідально ставляться до підготовки загонів до виїзду у місця дислокації. Деканати і партбюро не приділяють належної уваги питанням підготовки загонів до III трудового семестру.

Партком намітив шляхи виправлення недоліків, що мають місце.

На засіданні парткому розглянуто також питання про роботу партбюро факультету РГФ по контролю за перевіркою виконання рішень, прийнятих партійними зборами, парткомом та партбюро факультету. З цього питання було прийняте розгорнуте рішення.

—УВАГА. ЙДЕ СЕСІЯ.

Одним з іспитів літньої сесії для студентів IV курсу геолого-географічного факультету є екзамен з такої дисципліни, як мерзлотознавство. Це одна із спеціальних дисциплін майбутніх геологів, а тому, звичайно, про що свідчать й результати екзамену, віднеслись вони до її вивчення з повною віддачею. Досить сказати, що екзаменатор — професор І. Н. Сурилов не записав до жодної залікової книжки «незадовільно». Із 78 студентів курсу найвищою оцінкою «відмінно» були відзначені знання вісьми студентів, таких як І. Плукич, М. Рузаєвої, О. Соловйова, В. Шикер, Ж. Старосельцевої, Н. Яковлевої, А. Пак. 53 студенти отримали добрі оцінки і 14 — задовільні.

Студенти III курсу геофакультету склали іспит із спеціаль-

ного курсу «Технічна меліорація ґрунтів» доценту кафедри палеонтології та регіональної геології Ю. Г. Баландіну.

Із 25 студентів, які склали екзамен, 15 отримали оцінки «добре», 7 виявили задовільні знання і лише таким студентам, як Нестерець, Співак, Ткачук екзаменатор зміг записати до залікових книжок — «відмінно».

Закінчили складати літню сесію 1981 року студенти IV курсу біологічного факультету. Позаду іспити з наукового атеїзму, дарвінізму, біофізики, іноземної мови.

З 99 студентів — 10 стали відмінниками — це Т. Ступенко, І. Сосновський, К. Воля, В. Рижко, С. Безпалько, Н. Кучерук, С. Устимова, Т. Лісняк, Н. Малахова, О. Бегнева. Багато четверокурсників успішно склали сесію та захистили курсові роботи на «відмінно» і «добре». А ось лише незадовільна оцінка Г. Трофименко з дарвінізму знижує результати, досягнуті студентами IV курсу біологів.

І. ЛІСОВСЬКИЙ.

ВИЩЕ ЕФЕКТИВНІСТЬ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

15 травня в партійній організації комуністів хімічного факультету відбулись звітно-виборчі партійні збори. З доповіддю виступив секретар партійного бюро факультету О. М. Хуторний.

Наші звітно-виборчі партійні збори, сказав доповідач, проходять у знаменний період, коли наша країна вступає в одинадцять п'ятирічку, активно включившись у виконання історичних накреслень XXVI з'їзду КПРС.

Коллектив співробітників та студентів факультету, продовжує доповідач, вступаючи у 80-ті роки, у своїй діяльності керується рішеннями XXVI з'їзду КПРС та XXVI з'їзду Компартії України, рішеннями партії та уряду, спрямованими на подальший розвиток вищої школи і вдосконалення політико-виховної роботи, на реалізацію прийнятих соціалістичних зобов'язань у галузі учбово-методичної, політико-виховної і науково-дослідницької діяльності.

Далі О. М. Хуторний проаналізував основні напрями діяльності факультетської парторганізації за звітний період, зупинившись, перш за все, на учбово-методичній роботі. За звітний період діяльність учбового сектора партбюро була спрямована на підвищення ефективності та якості учбового процесу. Робота велась у двох напрямках: підвищення методологічного та методичного рівнів лекційних курсів та семінарських занять, а також підвищення організаційного рівня самостійної роботи студентів і підвищення якості їх знань.

Проводилась значна робота з поліпшення трудової дисципліни студентів. Разом з комсомольською організацією, студентським деканатом, профбюро проводились рейди-перевірки успішності на курсах та у групах як денного, так і вечірнього відділів. Результати цих рейдів широко висвітлювались у «Комсомольському прожекторі», роботу якого у цьому році слід відзначити у позитивному плані.

На засіданнях партійного бюро заслуховувались питання підготовки до екзаменаційних сесій, підводились їх підсумки. І тут доречно сказати, наголосує доповідач, що успішність на денному відділі знизилась на 1 процент і склала 90,3 процента при якості знань студентів — 54 проценти.

У звітній доповіді секретар партійного бюро відзначає успішну діяльність студентського деканату, особливо його декана студентки III курсу О. Єгорової.

Основною ідейно-виховної роботи на факультеті, продовжує О. М. Хуторний, стало виконання заходів, прийнятих партійною організацією, по виконанню Постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідейно-виховної роботи». У вирішенні цього питання головна увага зверталась на роботу методологічних семінарів, що діють на факультеті, на яких особливо глибоко вивчалися матеріали XXVI з'їзду КПРС та XXVI з'їзду Компартії України.

У вирішенні питань ідейно-виховної, політико-виховної роботи партійне бюро хімічного факультету відводило особливе місце роботі кураторів академгруп. Діяльність кураторів хімічного факультету була відзначена керівництвом університету, партійним бюро факультету. Серед тих, хто сумлінно виконує свої обов'язки по вихованню студентської молоді на факультеті, ми називаємо імена таких товаришів, як Галібей, Топоров, Пресняк, Чумаченко, Гудимович, Савенко, Нікітін, Чеботарьов. О. М. Хуторний також вказав на ряд недоліків, які необхідно виправити у роботі кураторів.

Сьогодні мова йде, продовжує промовець, про дальший розвиток ідейно-виховної роботи, про пошуки нових, більш дієвих її форм і аспектів у світлі рішень XXVI з'їзду КПРС.

Далі доповідач зупинився на досягненнях і недоліках у підготовці спеціалістів через аспірантуру. На одинадцять п'ятирічку факультет планує підготувати до захисту 60 кандидатських і 4 докторських дисертації. Плани значні, головне сьогодні — настирливо працювати над їх виконанням.

Значне місце у доповіді зайняли питання науково-дослідницької роботи на факультеті.

Коллектив хімічного факультету, виконуючи рішення XXVI з'їзду КПРС та XXVI з'їзду Компартії України, багато робить для виконання науково-дослідницьких робіт як держбюджетної, госпдоговірної тематики, так і на основі договорів з підприємствами та науковими установами м. Одеси та Одеської області, республіки та за її межами.

За роки десятої п'ятирічки об'єм госпдоговірної тематики збільшився у порівнянні з кінцем дев'ятої на 70 процентів. Слід відзначити, що із зростанням суми виконуваних госпдоговірних тем зменшилась їх кількість. Економічний ефект від впровадження наукових розробок за роки десятої п'ятирічки склав 1,8—2 крб. на 1 крб. витрат.

Коллектив хімічного факультету, сказав далі доповідач, надає наукову допомогу народному господарству м. Одеси та Одеської області. Так, надається постійна допомога ПО «Пресмаш», заводу «Будгідравлика», Одеському судноремонтному заводу імені 50-річчя Радянської України та багатьом іншим.

Успішно ведеться на факультеті робота по підготовці до друку наукових досліджень у центральних та республіканських журналах. В середньому кожного року видається біля 100 наукових публікацій.

На факультеті успішно вирішуються питання, пов'язані з науковою роботою студентів. Партійне бюро вважає, що залучення до організації масового студентського наукового руху є важливим моментом у справі підвищення рівня наукових досліджень.

У звітній доповіді відзначається плідна робота кафедри фізичної хімії (зав. кафедрою професор Л. Д. Скрильов), кафедри аналітичної хімії (керівник доцент Оленович), разом з тим вказано на недоліки і упущення, які ще є в організації наукових досліджень на факультеті.

Закінчуючи доповідь, О. М. Хуторний висловив впевненість в тому, що і надалі вся діяльність партійної організації факультету буде спрямована на виконання історичних накреслень XXVI з'їзду КПРС та XXVI з'їзду Компартії України.

Потім розпочалося обговорення доповіді. Виступило сім комуністів.

Член партбюро факультету О. М. Чеботарьов зупинився на питаннях роботи сектора ідейно-виховної роботи. Декан факультету доцент А. А. Колесник розповів про найважливіші завдання, які стоять перед колективом факультету у справі поліпшення підготовки молодих спеціалістів, зокрема підготовки до літньої екзаменаційної сесії. Завідуючий кафедрою неорганічної хімії, член партбюро О. І. Присяжнюк зупинився на шляхах підвищення ефективності наукових досліджень на кафедрах факультету в роки одинадцяті п'ятирічки. Про проблеми, які стоять перед кафедрою хімічних засобів захисту навколишнього середовища, про зв'язок підготовки молодих спеціалістів з науковими дослідженнями кафедр говорив завідувач кафедрою професор А. А. Еннан. В обговоренні доповіді виступили також товариші О. О. Калинковський, Ф. В. Макардей, В. А. Вільшанський.

На зборах комуністів хімічного факультету виступив секретар парткому університету доцент Л. Х. Калуст'ян. Він відзначив успіхи, яких досягла партійна організація факультету в галузі ідейно-виховної, учбової та наукової роботи. Секретар парткому вказав на необхідність підвищення рівня успішності студентів, підвищення кваліфікації молодих педагогічних кадрів, зупинився на питаннях підготовки спеціалістів через аспірантуру. На заключення Л. Х. Калуст'яна побажав комуністам хіміфаку успіхів у їхній відповідальній праці, спрямованій на втілення в життя завдань, які поставлені перед вищою школою XXVI з'їздом КПРС.

На зборах виступила секретар Центрального райкому м. Одеси Л. В. Єремєєва.

Збори прийняли рішення, в якому накреслені конкретні заходи, спрямовані на дальше піднесення всіх ланок роботи факультету.

На організаційному засіданні партбюро секретарем партбюро хімічного факультету обрано доцента О. М. Чеботарьова.

СПРАВИ ОДНІЄЇ ГРУПИ

Поговорити зі старостою групи № 35 (III курс) мені запропонував заступник декана факультету РГФ доцент Дмитро Віссаріонович Малавін. «Скажу відверто, що на фоні всього англійського відділення, котре не дуже радує деканат своїми успіхами, ця група виділяється і заслуговує неабиякої шани. Нею задоволені ми, задоволені куратор і всі викладачі кафедри англійської мови. З неї вийдуть, очевидно, прекрасні вчителі...».

— В нашій групі 11 студентів — дівчат. Всі комсомольці, працюють з вогником, вчать якнайкраще — чотири відмінники, лише одна трійка на всю групу, якої в наступній сесії не повинно бути, — так почала розповідь про свою групу староста Тетяна Стокозенко. А далі з неабияким піднесенням продовжує розповідь про розмаїте життя комсомольців. Про успіхи і про труднощі, яких завжди вистачає. Взяти хоча б студентський час. Ще до зимової сесії вияснилося, що майже вся група рідко буває в театрах, кіно, мало читає художньої літератури, причому багато часу витрачається на всякі дрібниці. Провели з участю куратора збори, вияснили, розуміли, що розпорядок власного часу необхідно змінити, поліпшити. А трохи пізніше студенти відчули, наскільки цікавіше стали жити: побували в українському театрі, провели своєрідну читачку конференцію, збори, присвячені організації праці студента, навикам самовиховання, а нещодавно провели навіть... психологічний тест: «Який у тебе характер?». Розмова була відвертою, для деякого не зовсім прийнятною, але ж колектив — одна сім'я, і тому критичний самоаналіз власних звичок, принципів, поривань, устремлень і т. д. виявився надзвичайно корисним і повчальним: з кожним днем група живе все дружніше. Бо в сильному колективі навіть слабкий відчуває себе індивіду-

альністю, активізуючи свої можливості, приводячи в рух всі свої сили і здібності. І яскравим свідченням цьому являється те, що всі 11 осіб — активні дружинники, що група випускає цікавий «Комсомольський прожектор» (за який відповідають Л. Павелко, О. Цуркан, М. Бризідька), починає в середній школі вести цікаву практику — так, нещодавно студенти В. Спиридонова, Т. Пчолкіна, Т. Сосніна, В. Ільченко допомогли в старших класах організувати змістовні диспути, влаштувати літературну виставку, оживили роботу гуртка англійської мови тощо. Читаються також лекції. Ведеться активна профспілкова робота, за яку всій групі від профкому університету винесена подяка.

І це крім занять в аудиторіях і на кафедрі, крім насичених політінформацій та залків з громадсько-політичної практики і тижня атестації, а також курсових, що успішно зараз складаються і захищаються.

— Мені хочеться нагадати слова К. Маркса, — говорить Тая, — який відзначав, що «вже самий суспільний контакт викликає змагання і своєрідне збудження життєвої енергії». І дійсно, колектив наш живе якоюсь великою повнотою. Здається, немає часу ні на що: заняття, залки, атестації, а тут, дивись, майже експромтом відбулась ввечері дискусія про сучасні музичні ансамблі та дискотеку. Іноді чуєш, що молодим вчителям бракує звичайнісінької освіченості, загальної культури, що вчителі нерідко заперечують естраду заради класичної музики, якої, на поверку, також не знають... В вузі не читаються, на жаль, лекції з історії мистецтва, то в такому разі студенти повинні хоча б частково, власними зусиллями і дерзанням, компенсувати цю прогалину... Отак багато різних проблем щодня постає перед нами. Сьогодні — успішне складання літньої сесії, а завтра — якнайкраще провести літню практику в піонерських таборах, хоча про це вже думаємо і зараз.

Це була цікава, змістова розмова. Вона зайвий раз показала, що в групі діє спільний інтерес, який у сполученні з високим рівнем комсомольської діяльності дає прекрасні результати в справі виховання майбутньої зміни вчителів.

А. БОСОВ.

ПОДАРУНОК СТУДЕНТАМ

У новому аудиторному корпусі для студентів гуманітарних факультетів відкрито новий читальний зал на більше як сто місць. Особливістю цього читального залу є те, що в ньому запроваджено відкритий доступ до книжкових та журнальних фондів. Фонд читального залу розширений,

збільшився відділ довідкової літератури, а світле приміщення надає йому особливого колориту і, звичайно, відповідного затишку.

Запрошуємо всіх до нового читального залу.

Т. СЕВРУК,
завідуюча читальним залом.

З ТВОРЧИМ ЗВІТОМ

Аматори художньої самодіяльності нашого університету на початку травня побували у Вільнюському державному університеті з творчим звітом.

До складу делегації ОДУ ввійшло біля 200 чоловік — це представники громадських організацій, викладачі, співробітники і студенти. З творчим звітом виїздили: хорова капела, хор української народної пісні, ансамбль народного танцю, публіцистичний театр «Октябрь», студентський театр ексцентричних мініатюр, ансамбль скри-

палів, авторський дует (С. Машаров, Н. Яковлева).

Програма перебування у столиці Литви була дуже насиченою. Це й великий святковий концерт в актовому залі Вільнюського університету 7 травня, присвячений 36-й річниці Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, і виступ на Кургані Слави, вечір дружби і чистоті екскурсії по місту, екскурсія до Тракаю, багато нових цікавих знайомств.

Т. ЦУРСЬКА,
директор студллубу.

ТВОРЧЕ НАЧАЛО

Газета «ЗНІ» зробила ще один рейд по факультетських стіннінках. І полишив він після себе кілька різних думок і вражень. Та найпершою і найсильнішою була думка: з вогником працюють наші кращі редколегії, не для звіту в бюро КСМ випускають стіннівки, а — для читачів. З великим задоволенням зупиняєшся перед останніми номерами «Радянського математика», «Лінгвіста», «Філолога», «Історика», стільки цікавого в них матеріалу, яка невичерпна фантазія в їх художньо-декоративному оформленні!

Вже візуально притягує до себе яскрава напружена динаміка своєрідних кадрів з Великої Вітчизняної війни, котрі ніби на хвилину зупинились в крушній за форматом газеті мехматівців.

«Історик» не стільки яскравий щодо барвисто-символічного оформлення, проте чимось по-своєму привабливий і навіть вражаючий: достойнства цієї газети приховані за строгим смаком, скромністю і одноразово умінням в малому знаходити значиме, красиве.

Одразу відчувається, з яким великим натхненням, піднесеністю працювала над своєю газетою редколегія факультету РГФ. Вона, можливо, найяскравіша і найцікавіша серед усіх інших номерів. Багато в ній цікавих рубрик, які висвітлюють великі духовні запити студентської молоді. Тут і історія святкування 1 Травня і справи факультету, ленінський суботник, тепла стаття групи студентів V курсу про керівника кафедри граматики англійської мови професора А. К. Корсакова, куточок куратора, ряд матеріалів про соціалістичні країни, про зарубіжних майстрів пензля; чимало красивих вирізок — натюрморти, картини художників, гумористичні малюнки, фотографії з життя факультету.

Та не всі стіннівки, на жаль, підготовлені на висо-

кому естетичному рівні. Навіть в передових ще все-таки замало творчих статей, інформацій, віршів, фейлетонів, цікавих відгуків на події, що були б написані самими студентами. Все поки що йде в цьому плані по лінії найменших душевних затрат: вирізки, вирізки, вирізки — чи то малюнки, чи то статті. Навіть філологи не відрізняються особливим художнім ентузіазмом. І це, звичайно, дивує. Дивує також байдуже ставлення до зразковості в роботі редколегії «Земля і надра» геолого-географічного факультету. Їхній номер зроблений, як кажуть в таких випадках, на швидку руку: великий прапор на півгазети, кілька надписів, привітання з Днем Перемоги, вірші відомих поетів — і все. Ніякої творчої фантазії, дотепності, вболівання за якість зробленого, а головне — за читачів, їм тут просто немає чого читати і сприймати. Газета своєї великої пропагандистської ролі не виконує. Не викликають особливої уваги і номери «Юриста» і «Хіміка».

Та найбільше дивують ті стіннівки, які взагалі не випущені ні до 1 Травня, ні до Дня Перемоги — це газети фізиків та біологів. Невже представникам великих наук немає про що сказати? Чи, можливо, тут молоде, завзяте студентське життя не буває молодістю і дерзанням, немає своїх ритуалів, не поривається в майбутнє, не пульсує в унісон життю всієї трудової країни?... Звичайно, так ніхто не думає. Бо на цих факультетах діють чудові редколегії, котрі спроможні, судячи з попередньої практики, випускати справжні стіннівки, допомагати своєму колективу поспішно бачити власне, творче обличчя з усіма успіхами і недоліками, бути бойовим агітатором, пропагандистом і організатором кращих справ, творчого початку серед молоді.

А. НЕРОДЕНКО.

Ми ідемо в Яремчу! Ви знаєте, що таке Яремча? Можливо, багато хто і відповість ствердно, а ось ми поки що не знаємо, хоч і чекаємо від неї багато. Адже це — Карпати: легенди і романтика.

Кінцевий пункт нашої подорожі — маленьке, що загубилося в горах, селище, яке чомусь називають містечком, — Яремча. Майже 800 кілометрів відділяють Яремчу від Одеси. Проте, що значить для нас відстань, якщо в руках у філфаківця Віталія Рудиченка гітара? Всю дорогу в автобусі звучали сучасні ритми і співучі українські пісні. Якщо наші дівчата і не брали досі участі в ансамблі, то за дорогу творчий колектив цілком склався. Людина, яка вперше потрапила в Карпати, відчуває ніби почуття нереальності. Столітні ялини, шишки, які чомусь збігаються в букети до маківки, швидкі білки, що давно звикли до туристів, громохкий водоспад, різні теремки-турбази, тепле сонце. Навіть скептики-юристи заявили, що всі фільми-казки знімаються тільки тут.

У міру того, як підійом тривав, ліричний настрій змінювався бурхливими веселощами. Ми виявилися абсолютно не пристосованими до подібних подорожей і раз по раз падали. На щастя, наші нечисельні чоловіки вияви-

ми милувався колись великий Іван Франко, завмирили перед «каменем Шевченка», чие ім'я викарбувано руками Франка.

А ви коли-небудь пили воду із справжнього мінерального джерела?

Взагалі, вражень не описати. Скеля кохання і скеля ненависті і, відповідно, пов'язані з ними сумні легенди. Шляхом до радянсько-румунського кордону — мармуровий завод (до речі, славетний палац «Україна» у Києві облицьований саме карпатським мармуром). Ну, й довгожданна колиба — хата, в якій шашлики ти готуєш обов'язково сам.

А день тут закінчується абсолютно незвичайним заходом сонця — яскраво-оранжеві смуги чергуються з небесно-блакитними.

...Ось такі вони, Карпати. Дивовижні, неповторні. І ми зобов'язані новими друзями, новими враженнями. І любов'ю до цього краю.

А поки що — навчання. І ми знову чекаємо чергових канікул. І подорожей.

О. РИКОВЦЕВА,
студентка II курсу
філологічного факультету.

Горизонти дозвілля

КАРПАТИ? КАРПАТИ!

лись гідами-рицарями, і кінцева мета сходження була досягнута.

А другого дня була велика автобусна подорож. Я не хочу називати її екскурсією. По-моєму, екскурсія — це просто огляд пам'ятних місць. Ну, а ми — подорожували! Ми жили розповідями нашого екскурсовода, хвилювались і раділи з того, що бачимо ті ж бори і річечки, які-

ТАМ, ДЕ ПАНУЄ КАПІТАЛ

Вкрай важким залишається становище негритянської молоді США.

На знімку: для цього негритянського юнака — жите-

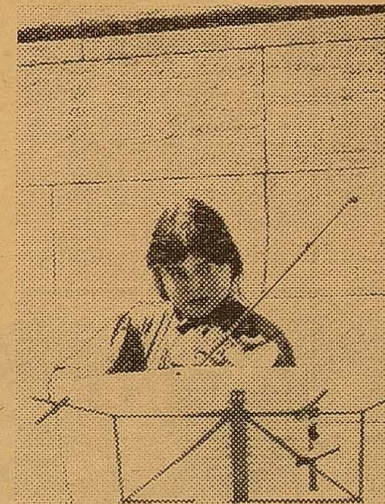
ля Нью-Йорка такі «концерти» на вулицях міста — єдиний спосіб заробити на життя.

Фото Л. Пахомової.
(Фотохроніка ТАРС).

США. Ця юна скрипачка — одна з трьох мільйонів молодих американців, які безуспішно намагаються отримати робоче місце і заробіток.

Її трудове життя розпочалося з пошуків застосування свого вміння і таланту, з боротьби за існування, а надії отримати будь-яку роботу практично нема.

А тому єдиний спосіб заробити на прожиття — грати на

вулицях Нью-Йорка для перебожних.

Фото Г. Романцової.
(Фотохроніка ТАРС).

СОТВОРИ САМОГО СЕБЕ

Велику щедрість проявила природа по відношенню до нашого мозку. Можна, виявляється, мати вагу мозку ледве не в півтора раза менше звичного і бути при цьому Анатолем Франсем. Можна з однією лише половиною мозку звершити надзвичайно важливі відкриття — одну півкулю мозку Пастера було в молодості розплавлено крововиливом.

Розвиток цивілізації та вдосконалення мозку ідуть зовсім не паралельно. Раби, які будували піраміди для єгипетських фараонів, володіли мозком нітрохи не кращим і не гіршим, ніж сучасні літератори. Мозок сьогоднішнього спеціаліста з квантової механіки нічим суттєвим не відрізняється від мозку мисливця-кроманьйонця, котрий жив 60 тисячоліть тому.

Колись-то, приблизно в часи Йоганна Себастьяна Баха, було створено рояль. З того часу техніка виготовлення цього інструменту суттєво не міняється. Інструмент залишається тим же. Проте фортепіанні композиції, стиль гри, ступінь виконавчої майстерності мінялись і продовжують мінятися. Людський мозок можна порівняти з роялем, на якому історія в кожну епоху розігрує свої п'єси.

Судячи з усього, людський мозок, несе в собі величезну, поки що далеко не використовувану повністю надмірність природних можливостей. Природа відпустила нам колосальний кредит, і цей спадковий фонд до цього часу вводиться в дію не занадто поспішно.

На що йшли математичні здібності в печерні часи? Ні на що. Вони спали і ждали свого часу. Діяли інші програми. Для того, щоб розмахувати палицями, не вимагалось математичних викладок.

А скільки ж інших можливостей ще спить зараз!

Ні-ні, та і спалахне зіркою геніальності надмірність інтелектуальних сил. Я стою на тій точці зору, що геніальність — це не відхилення, не аномалія людського розуму, як схильні вважати дехто, а, навпаки, вища повнота його прояву, огорення природних можливостей. Дійсно, при спілкуванні з генієм — чи це будуть романи Толстого, вірші Пушкіна або картини Рембрандта — нас не покидає відчуття природності. Це відчуття говорить нам: тільки так, інакше не можна.

Та чи не в тому справа, що повний прояв природного в творчості — така ж надзвичайна рідкість, як повна гармонія будови тіла, як ідеальний характер? Величезна нерівномірність розподілу здібностей між людьми очевидна. Та ще питання, в чому причина цієї нерівномірності чи в нерівності вихідних можливостей, чи в неоднаковості їх використання? Адже навіть у найвидатніших особистостей далеко не в однакових пропорціях поєднуються компоненти «спеціальних здібностей» і вольових якостей.

Можна виділити нібито два полюси геніальності, між якими лежить гамма поступового переходу. Представників одно-

го полюсу можна було б назвати, за традицією, геніями «від бога», представників іншого — геніями «від себе».

Генії «від бога» — Моцарти, Рафаелі, Пушкіни — творять так, як співають птахи, — пристрасно, самовіддано і в той же час природно, безпосередньо, ніби граючи. Вони, як правило, виділяються своїми здібностями з дитячих років, доля сприяє їм уже на початку життєвого шляху, і їх обов'язкова працездатність зливається воедино з стихійним природним творчим імпульсом, що складає саму основу їх психічного життя. Величезна надмірність «спеціальних» здібностей проявляється в них нерідко на фоні порівняно скромних вольових якостей.

Вольові якості Моцарта — найчистішого генія «від бога» — були, очевидно, посередніми. Уже в зрілі роки він відзначався такою дитячою наївністю суджень, яка, якби вона ішла від іншої людини, могла б викликати лише поблажливий сміх. Зате через усю біографію Моцарта проходить могутній вольовий вплив його батька, котрий підштовхував його до неухильної роботи, відгороджувачи його від неправильних кроків. Батько був учителем, вихователем та імпресаріо юного Моцарта, величезне дарування сина було винесено до вершин геніальної творчості волею батька.

У геніїв «від себе» розвиток повільний, іноді запізнілий, доля поводить з ними досить

жорстоко, часом навіть надзвичайно жорстоко. Тут фанатичне подолання долі і подолання самого себе.

В історичній низці видатних людей цього типу ми бачимо соромливого, косноязычного Демосфена, що став великим оратором Греції. В цьому ряді і наш велетень Ломоносов, подолавши свою вікову неграмотність; тут і Джек Лондон, з його загостреним до хворобливості відчуттям особистої гідності і справжнім культом самовладання і самовизначення; тут душевно-хворий Ван-Гог; шалений Вагнер, котрий оволодів нотним письмом лише в 20 років.

Багато з цих людей в дитинстві і юності справляли враження малоздібних і навіть тупих. Джеймс Уатт, Свіфт, Гаусс були «пласинками школи», вважались бездарними. Ньютонові вдалося шкільна фізика і математика. Карлу Ліннею про рокували кар'єру шевця, Гельмгольца вчителі признавали ледве не слабоумним. Про Вальтера Скотта професор університету сказав: «Він дурень і залишиться дурнем». Про Шерідана: «Той, кому суджено було в 25 років від роду приводити всю Англію в захоплення своїми комедіями і красномовством своїм на трибуні потрясати серця слухачів, в 1759 році (тобто у восьмирічному віці) одержав назву найбезнадійнішого дурня...» «У тебе тільки і є інтерес до стрільби, метушні з собаками та ловлі крис, ти будеш ганьбою для себе і своєї сім'ї». — говорив батько Чарлзу Дарвіну.

Психологічні замітки

У геніїв «від себе» над усім переважає непохитна воля, не вгаваюче стремління до самоутвердження. У них колосальна жага знань і діяльності, феноменальна працездатність. Працюючи, вони досягають вершин напруження. Вони долають свої недуги, свої фізичні і психічні недоліки; в буквальному розумінні творять самих себе, і на самій творчості їх, як правило, лежить відбиток шаленого зусилля. Геніям «від себе» часом не вистачає тієї чарівливої безпосередності, тієї прекрасної недбалості, що властива геніям «від бога», проте велетенська внутрішня сила і пристрасність, в поєднанні з повсякденною вимогливістю до себе, возводять їх твори в ранг геніальності... Думаю, що до цього типу геніїв відноситься і Ейнштейн, котрий не жартуючи заявив одного разу: «У мене немає ніякого таланту, а тільки впертість муда і пристрасна допитливість». В шкільні студентські роки творець теорії відносності також, як відомо, особливо не відзначався. Не можна, звичайно, скидати з рахунку вихідний потенціал дарування і у геніїв «від себе»; живь повинно було бути, що щирою пристрасною захоплення справою і віру в себе, — може бути, їх штовхало вперед туманне відчуття нерозкритих можливостей. Безперечно одне: на цьому полюсі геніальності поперед усього воля, саморозвиток і самоподолання.

В. ЛЕВІ.

ВАХТА ПАМ'ЯТІ

СКЛАДОВОЮ ЧАСТИНОЮ ВАХТИ ПАМ'ЯТІ, ЯКА ПРОХОДИЛА В НАШОМУ УНІВЕРСИТЕТІ, СТАЛИ ОРГАНІЗАЦІЯ І ПРОВЕДЕННЯ ЗАГАЛЬНОУНІВЕРСИТЕТСЬКОГО ФОТОКОНКУРСУ «ПАМ'ЯТЬ» ТА ВИСЬКОВО-СПОРТИВНОГО СВЯТА «ПЕРЕМОГА-36».

ФОТОКОНКУРС

Фотоконкурс «Пам'ять» був організований з ініціативи комітету ЛКСМУ і при сприянні комітету ДТСААФ. Характерною рисою його у цьому році є збільшення кількості учасників (25 проти 18 у 1980 році), значно вищий рівень майстерності представлених фоторобіт, широкий діапазон тематики. Але слід зазначити, що не всі роботи, надіслані на конкурс, змогли бути представленими на стенді у головному корпусі. Із 62 робіт було представлено 23, що свідчить про певну недосвідченість авторів, відсутність художнього погляду на світ, та ряд інших технічних вад.

Давайте підійдемо ближче до стенду: ось перед нами робота студента V курсу юридичного факультету Володимира Комахи. У скорбному мовчанні ветерани війни, праворуч і ліворуч від них — хлопець та дівчина у морській формі. Їх руки міцно стискають автомати, вони готові встати на захист завоювань Жовтня, як їх діди та прадіди. Вражає своєю глибиною і силою фотографія «...Але я залишився живим».

Студент I курсу геолого-географічного факультету виступив перед глядачами з цікавою роботою «А в мене дідуся — герой!». Серія робіт «Бранденбурзькі ворота» студента II курсу мехмату Андрія Кабаліна начебто відкри-

ває перед нами інтернаціональну суть подвигу радянського воїна, подвигу, який залишиться навки у пам'яті людства.

Автори перерахованих робіт і стали призерами фотоконкурсу «Пам'ять» у цьому році. Вони нагороджені грамотами і цінними подарунками. З ініціативи студентів вирішено відкрити спеціальний альбом, у якому будуть зберігатися фотознімки, представлені на фотоконкурс «Пам'ять». Визначено і місце для збереження альбому — кімната бойової слави університету. Почесною грамотою нагороджено і колективного автора фотомонтажу «Пам'ять» — хімічний факультет.

«ПЕРЕМОГА»

Того дня рано-вранці накрапав дощ, потім посилювався, а ще мить — і полив, як з відра. Не вірилось, що гра відбудеться, але команди відступати не хотіли. Військово-спортивне свято «Перемога» відкрилось о 15.00. Ті, в кого не витримали нерви, а таких було мало — з команди хімічного факультету, факультету РГФ та біологічного факультету, не прийшли на стадіон, навіть підтримати своїх. Але від цього святкового настрою учасників та болельників гри не впав.

Минулорічний переможець — команда хімфаку без бою здавати свої позиції не хоті-

ла, тим більше — перехідний кубок. Команди мехмату, біофаку, ісфаку націлились на перемогу. Два перших місця у змаганнях на швидкість одягання засобів захисту від ЗМЗ (зброї масового знищення) завоювали історики. У змаганнях з кульової стрільби перемогла команда факультету РГФ. В естафеті першими стали геологи. Юристам в силі не відмовиш, свідчення цього — перемога у змаганнях по перетягуванню каната.

У цей день не було жодної команди, яка не виборолася хоча б одного призового місця. У філологів три других місця, нижче своїх можливостей виступили хіміки.

Свято показало, що на кожному факультеті є свої спортивні резерви, таланти, які можуть проявляти себе сильно і переконливо. Військово-спортивне свято ще більше здружило команди, сприяло розвитку почуття колективізму і товарищескої. Переможницею гри стала команда істориків, успіх якої на перший погляд, здається випадковим. На другому місці — математики, на третьому — команда юридичного факультету. Результати гри «Перемога-36» переконують в тому, що при вмілій організації, зацікавленості, комсомольській організації університету по силі і не такі справи. Успіх зростає вдвоє, коли все робиться узгоджено, спираючись на досвід попередників. Хочеться відзначити велику роль і допомогу, яку отримали учасники змагань з боку військової кафедри і комітету ДТСААФ. Завдяки їм свято стало красивим, неповторним.

Г. АНТИПЕНКО,
заст. секретаря комітету ЛКСМУ ОДУ.

ХТО ДОПОМЖЕ ПОЛЮ?

Варто побути на цьому полі хоча б один день повністю, щоб на власні очі побачити і зрозуміти: студентському футбольному полю немає коли... відпочивати! Свіже ароматне повітря, вільний простір, соковитий килим трави, бадьорий дух, так заманюють, так зачаровують молодих спортсменів, що вони ганяли б тут м'яч і вдень і вночі, та, на жаль (точніше — на щастя!), є чіткі графіки. Але навіть вони...

От сьогодні тут зранку проводять заняття — цілий комплекс ГПО — філологи, фізики, біологи, географи (тобто — всі чотири пари), на заняттях чимало уваги приділяється, звичайно, гри в футбол — міні-футболу. Керують заняттями визнані спортсмени в минулому — викладачі кафедри фізвиховання та спорту О. Ф. Попічко, Ю. М. Шікер та інші.

З яким запалом вони спочатку у футбольній кімнаті доносять до студентів свої знання, своє розуміння важливості спорту як складової частини гармонійного виховання молоді! З великою гордістю розповідає, наприклад, Олексій Федорович вихованцям про спортивні традиції вузу; багато з яких проходили на його власних очах і з його участю. Майстерно використовуються на заняттях начітні посібники, зокрема таблиці, на яких можна побачити результати чотирьох міських зустрічей, проведених збірною ОДУ зі збірними інших вузів в цьому році: педіну (2:0), народного господарства (3:1), холодильної промисловості (1:0), гідромету (2:0).

Після пар починається справжній футбол, аж дві зустрічі команд інших вузів міста, що зайняли поле на чотири години. А якщо врахувати і необхідну перед грою розминку, то вони бігають тут цілих п'ять годин. 9 травня на університетському полі відбулися, між іншим, три зустрічі, а завтра сюди прийдуть збірна команда ОДУ, що займається на полі кожного дня, та дві групи третього розряду, а там захотять провести свої цікаві зустрічі команди факультетів, команди гуртожитків, а між ними вклинюються дубль «Чорноморця» та його дві юнацькі групи. І варто згадати, що збірна ОДУ, крім того, ще з 1971 року постійно виступає в різних змаганнях на першість — міських, обласних, республіканських... Поле перевантажене.

Тепер придивімося до по-

ля, коли тут відбуваються футбольні баталії. Якось різко кидаються в вічі дві великі плями без трав'яного покрову, бо з них футбольні досить спиртно вбивають своїми «закаблукками» фонтани пілу, в якому вони ніби пливуть, кашляючи і протираючи кулаками очі. Піл осідає на все поле, тож футболисти ведуть за собою одноразово і м'яч і... шар пілюки. Не можна сказати, що тут не ведеться ніякого догляду за полем; чому ж! Он кілька студентів ножицями підрізають декоративні кущі навколо нього, інші дорогим тракторчиком вправно стрижуть траву, де вона є, от ще полити б її, так слабкий напір води: немає за що придбати сильного моторчика для цього діла. Так що футболисти тепер більше люблять грати в дощову погоду. Аякже, відразу дві користі: і поле без пілюки і вони мають власний... душ, бо в гарячу днину про такий привілей їм, спитілим, брудним, втомленим, гарячим, доводиться тільки мріяти, ніби мандрівникам пустелі про оазис.

А поле... Що ж, воно зрідка ремонтується, як, наприклад, три роки тому, за що «Зелентрест» взяв значну суму грошей — 6 тисяч крб. — за те, що трохи підсівав... трави та вирівняв ями і горби, котрі все одно з'являються знову; за те, що тут, мабуть, немає води, що ґрунт не пророблений потрібними добривами. То ж і користування неякісним полем надзвичайно нерентабельне — настільки, що дублюючий склад «Чорноморця» вже сьогодні відмовляється проводити тут свої тренувальні ігри, зробивши висновок, що поле надалі для серйозних зустрічей не придатне взагалі. Значить, спортивна діяльність такого шановного вузу, як ОДУ, незабаром відбуватиметься в надзвичайно скрутних умовах. Значить, настає пора користуватися футбольним полем обережніше, завантажуючи його в рамках елементарних нормативів — 1—2 години на день, і ніяк не більше. Кафедра фізвиховання та спорту робить все можливе в цьому напрямі, але ж не все, на жаль, залежить тільки від неї.

То хто ж вчасно потурбується про футбольне поле, якому потрібна негайна допомога і на якому студенти гідно захищають спортивну честь нашого вузу?!

А. НЕРОДЕНКО.

ГРАЦІЯ.

Фото Н. Науменкова (Фотохроніка ТАРС).

Є ПУТІВКИ ДЛЯ СТУДЕНТІВ!

САНАТОРНІ

ЛХЖ Железноводськ з 7.07 — 30.07 — 120 крб.
П'ятигорськ. Санаторій «Ленінські скелі» з 11.07 — 3.08 — 160 крб.
ЛХЖ П'ятигорськ з 13.07 — 5.08 — 135 крб.
Моршин «Рассвет» з 24.07 — 16.08 — 115 крб.
Одеса сан. імені Горького з 31.07 — 23.08 — 120 крб.
ЛХЖ Моршин 8.08 — 31.08 — 99 крб.
Санаторій «Дністер» Молдова з 9.08. — 1.09 — 160 крб.
ЛХЖ Єсентуки з 18.10 — 10.11 — 120 крб.

Одеса «Черноморський» з 7.08 — 110 крб.
Одеса «Лермонтовський» з 22.07 — 15.08 — 120 крб.
« » «Фонтан» з 7.09 — 30.09 — 110 крб.
ЛХЖ Кисловодськ з 14.09 — 7.10 — 120 крб.
Немирів з 24.11 — 17.12 — 110 крб.
Слав'ногорськ з 14.07 — 6.08 — 120 крб.
Одеса «Якорь» з 23.07 — 15.08 — 110 крб.
Слав'ногорськ з 24.07 — 16.08 — 160 крб.
Гагри «Грузія» з 25.07 — 17.08 — 110 крб.
Пуца-Водица з 28.07 — 20.08 — 110 крб.
Гагри «Чайка» з 7.08 — 30.08 — 102 крб.
Закарпаття «Синяк» з 22.09 — 15.10 — 120 крб.
«Карпати» з 22.11 — 15.12 — 160 крб.
Хмельник з 23.12 — 15.01 — 160 крб.
Жданов «Металлург» з 31.12 — 22.01 — 120 крб.

ПАНСІОНАТИ

ПБК «Кастрополь» з 14.12 — 6.09 — 2 путівки
Сочі «Адлер» з 27.08 — 19.09 — 130 крб.
Київ «Жовтень» з 16.08 — 27.08 — 60 крб.
Київ «Жовтень» з 28.08 — 8.09 — 60 крб.
Новоросійськ «Сосновая роца» з 20.08 — 31.08 — 40 крб.
з 1.09 — 12.09 — 40 крб.
Туапсе «Гизель-Дере» з 21.08 — 1.08 — 40 крб.
з 2.09 — 13.09 — 40 крб.
Київ «Жовтень» з 9.09 — 20.09 — 60 крб.
з 21.09 — 2.10 — 60 крб.
Очаков «Майський» з 12.09 — 23.09 — 40 крб.
з 24.09 — 5.10 — 40 крб.
«Кастрополь» з 7.09 — 30.09 — 2 путівки — 88 крб.
Махінджаурі з 14.09 — 1.10 — 2 путівки — 60 крб.
Сочі «Адлер» з 28.09 — 21.10 — 120 крб.
Піцунда з 25.10 — 11.11 — 127 крб.
Піцунда з 15.11 — 2.12 — 122 крб.
Піцунда з 1.12 — 18.12 — 2 путівки — 107 крб.

ПРОФКОМ ОДУ.

ШКОЛА МОЛОДОГО ЖУРНАЛІСТА

Заняття відбудуться при редакції газети «ЗА НАУКУ ВІ КАДРИ» в п'ятницю, 22 травня о 16.00.

Вул. Радянської Армії 24, кімната 9.

Редактор В. НИКОЛАЄВ.

ПИШІТЬ НАМ:

270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. Радянської Армії, 24, кім. № 9.

ДЗВОНІТЬ:

телефони: міський 23-84-13, внутрішній 841 (з міста 206-841).